

عنوان مقاله:

نقش معماری پایدار در همپیوندی عناصر متکثر شهری در جهت طراحی توسعه پایدار شهری

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

آرمین زرتاج - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور

فریده گرمان - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور

حسین زرتاج - دانشجوی دکتری عمران دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

شناخت و بررسی معماری پایدار در پیوند عناصر مختلف شهری در عرصه برنامه ریزی و طراحی با جهت گیری به سوی شهر پایدار از موضوع اصلی مقاله می باشد. یکی از مهمترین جهت گیری های نظام هدایت توسعه شهری در دهه های اخیر، پایداری در همه ابعاد شهر می باشد. در این راستا توسعه شهری باید در جهت تضمین پایداری شهر و رفاه ساکنان فعلی و نسل های آتی صورت گیرد. با توجه قابل ملاحظه و مستمر افراد محققین و دولتها در مورد مسئله پایداری زیست محیطی در سه دهه پایانی قرن بیستم به نظر می رسد تقاضا برای توسعه پایدار شهری و شهرهای پایدار مهمترین چالش فراروی بشریت در قرن بیست و یکم باشد. از سوی دیگر جستجو برای یافتن شهر ایده آل یعنی آن شکلی از شهر که بتواند هم امتیازات تکنولوژیک و هم روحیه سالم زندگی روستایی را بر اساس ایده های روشنگرانه عدالت اجتماعی بیان کند از قرن های دور بسیار مورد توجه و یکی از دل مشغولی های مهم بسیاری از فلاسفه مصلحان اجتماعی نویسندگان معماری و شهرسازان بوده است. هدف این تحقیق جستجوی نظریه های توسعه پایدار شهری در جهت پیوند عناصر شهری و پیوند آن با معماری پایدار است.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، توسعه پایدار شهری، عناصر متکثر شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/263657>

